

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 11Csp/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218204856
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kubej
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7218204856.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudcom JUDr. Petrom Kubejom v spore žalobcu: J. E., V.. XX.XX.XXXX, P. Ž. X, Q., právne zastúpená advokátom JUDr. Vladimír Sidor, AK so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený JUDr. Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, adresa pre doručovanie Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 3290,86 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.063,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 9.2.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť trovy konania v rozsahu 29,92 %.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou, doručenou súdu dňa 23.05.2018, žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3290,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 09.02.2017 až do zaplatenie a nahradil mu trovy konania v plnom rozsahu. V dôvodoch uviedol, že dňa 22.02.2012 strany sporu uzatvorili Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru. V zmysle uvedenej zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: celková výška úveru: 5000 eur, celková výška splátky:138,38 eur, počet splátok:60, ročná úroková sadzba: 21,50%, RPMN: od 24% do 25%, priemerná hodnota RPMN:18,77% a celková čiastka splatná spotrebiteľom: 8302,80 eur. Ďalej uviedol, že predmetná zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z. a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Podľa zákona o spotrebiteľských má mať spotrebiteľská zmluva v rámci ochrany spotrebiteľa niektoré zákonom predpísané náležitosti, pri absencii ktorých nastávajú zákonné sankcie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti takto poskytnutého úveru. Žalobca mal za to, že v uvedenej zmluve je nesprávne uvedená hodnota RPMN, ktorá je uvedená ako percentuálne rozpätie a nie jednoznačná hodnota. Označenie RPMN v takejto podobe nespĺňa a z povahy veci ani nemôže spĺňať požiadavku presnosti a jednoznačnosti vyjadrenie RPMN. K tejto problematike žalobca poukázal na rozhodovacu prax Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn.: 10Co/895/2014 zo dňa 25.06.2015, sp.zn.: 8Co/304/2017, Krajského súdu v Trenčíne vo veci sp.zn.: 5Co/315/2017 zo dňa 28.02.2018. Ďalšou podstatnou náležitosťou je aj uvedenie doby trvania zmluvy. V zmluve nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa predmetná Zmluva končí, preto podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch to spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatku.

S/časne v zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. táto podstatná náležitosť musí byť v zmluve jasne určená pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. neuvedenie tejto náležitosti môže do značnej miery narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. aj v tejto súvislosti žalobca poukázal na viacero rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré absenciu tohto údaju spájali s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takto poskytnutého úveru. Ďalej žalobca uviedol, že v zmluve je neplatne dohodnutá výška úroku, keďže priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby pre podobné typy úverov bola v mesiaci január 2012 na hodnote 11,95% a dohodnutá úroková sadzba je takmer dvakrát vyššia, čo odporuje ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby takmer dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretie predmetných zmlúv, ide o neplatný právny úkon-. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn.: 1M Cdo 1/2009, ako aj Krajských súdov v Košiciach a Prešove. Vzhľadom na uvedené sa Zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ust. §11 ods. 1 v spojení s ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Na základ vyššie uvedeného dokonca možno zmluvu považovať za neplatnú pre absenciu jej podstatnej náležitosti (platné dojednanie o úroku), čoho dôsledkom je podľa zásad o bezdôvodnom obohatení povinnosť vrátiť si navzájom poskytnuté plnenia - teda výlučne povinnosť vrátenia istiny poskytnutého úveru. Žalobca sa tento zrejmy nesúlad pokúsil riešiť so žalovaným mimosúdne a to výzvou zo dňa 09.01.2017 a to bez odozvy o žalovaného. Na základe vyššie uvedených skutočností a záveru, že takto poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkov, vyplýva, že žalobca má povinnosť uhradiť úver len do výšky skutočnej istiny. Ku dňu 10.08.2017 žalobca splatil žalovanému sumu vo výške 8300,86 eur. Z toho vyplýva, že žalobca uhradil nad rámec istiny sumu vo výške 3300,86 eur (z toho dve upomienky po 5 eur, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje) Čiastky prevyšujúca istinu, ktorá predstavuje preplatok, ktorý žalobca uhradil je 3290,86 eur. Preplatok zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Žalobca na základe toho požaduje vrátiť späť tento preplatok z titulu bezdôvodného obohatenie spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 09.02.2017 (uvedený dátum je dátum kedy žalovaný vedel, že sa bezdôvodne obohatil) až do zaplatenia.

2. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní rozsudkom č.k.: 11Csp/103/2018-89 zo dňa 06.02.2019 žalobu zamietol žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu.

3. Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že že dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Žalovaný poskytuje úvery z vlastných zdrojov a vzhľadom na túto skutočnosť je povinný pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi. V čase uzatvárania zmluvy už niekoľko rokov platila pri spotrebiteľských úveroch úprava vyžadujúca uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov, umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných inštitúcií, poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru. Žalovaný uzatvoril so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom v nej údaj o RPMN neuviedol. Takéto ignorovanie je úmyselným konaním zameraným na získanie bezdôvodného obohatenia, a preto bolo potrebné aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu zdôraznil, že jej začiatok je viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Nestačí, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť, alebo že by sa to mohla dozvedieť, alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. V prípade spotrebiteľských vecí nie je možné vychádzať výlučne z predpokladu, že neznalosť zákona neospravedlňuje, resp. že znalosť zákona sa u každého subjektu automaticky predpokladá. Určenie začiatku subjektívnej premlčacej doby súdom prvej inštancie preto považoval za nesprávne. Z uvedených dôvodov navrhol odvolaciemu súdu, aby predmetný rozsudok zmenil alebo zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal podané odvolanie a dospel k záveru, že je dôvodne a preto uznesením sp.zn.: 6Co/216/2019 zo dňa 17.12.2019 zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 06. februára 2019 č.k.: 11Csp/103/2018-89 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V právne záväznom stanovisku odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.) sa okrem iného uvádza, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď považoval žalovaným vznesenú námietku premlčania za dôvodnú v celom rozsahu. Ďalej uviedol, že k otázke začiatku plynutia

subjektívnej premlčacej doby v sporoch o vydanie bezdôvodného obohatenia na základe žalôb podaných spotrebiteľmi sa vyjadril Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 169/2017 zo dňa 10.1.2018, hoci išlo o rozhodnutie o odmietnutí dovolania. V tomto rozhodnutí najvyšší súd odkázal na svoje rozhodnutie sp.zn. 1 Cdo 67/2011, v zmysle ktorého „právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. Oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie. Žalobca sa preto reálne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu dňom, v ktorom zaplatil sumy, ktoré nebol povinný platiť, t.j. prevyšujúce istinu úveru za predpokladu, že vykonaným dokazovaním bude preukázané, že úver je bezúročný a bez poplatkov, čo súd vzhľadom na nesprávny záver o premlčaní celého žalobou uplatneného nároku neskúmal. (bod 22. odôvodnenia) Odvolací súd ďalej pokračuje, za predpokladu, že súd bude mať vykonaným dokazovaním preukázané, že úver je bezúročný a bez poplatkov a že žalobca bol povinný zaplatiť iba istinu úveru 5.000 eur, suma prevyšujúca túto istinu je bezdôvodným obohatením, avšak premlčané nie sú sumy zaplatené od 16.6.2016 do 10.8.2017 (spolu 2.063,76 €), keďže od ich zaplata žalobcom do podania žaloby (23.5.2018) neuplynula dvojročná premlčacia doba (ani trojročná objektívna premlčacia doba). Následne v bode 25. odôvodnenia uvádza, že po vrátení vecí súd je viazaný vyššie vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, že plnenia prijaté žalovaným od 16.6.2016 do 10.8.2017 premlčané nie sú (§ 391 ods. 2 CSP) a vykoná preto dokazovanie na zistenie, či ide o plnenia, ktoré prijal žalovaný bez právneho dôvodu alebo z neplatného právneho úkonu z dôvodov, ako ich uvádza žalobca, t.j. znamená dokazovanie na zistenie, či úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že je nesprávne uvedená výška RPMN, že v nej absentuje doba trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti úveru a je v nej neplatne dohodnutá výška úroku. Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolacia námietka žalobcu o nesprávne určenom okamihu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby nie je dôvodná, keďže judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj ostatných súdov Slovenskej republiky sa zhoduje v tom, že spotrebiteľ sa dozvie o tom, že mu vzniklo bezdôvodné obohatenie a kto sa na jeho úkor obohatil už dňom, keď zaplatí dodávateľovi sumy prevyšujúce istinu, na ktoré žalovaný nemá právo. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nie predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto obohatenia na jeho úkor dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne aj skôr. Naproti tomu plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor; v zmysle ust. § 107 ods. 2 OZ plynie odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu (R 25/1986). K tomu odvolací súd uvádza, že samotné všeobecné skutočnosti („fakty“) o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé osebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa). Ako už bolo vyššie uvedené, v predmetnom prípade je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia, aplikujúc analógiu podľa Trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu. Pri bezdôvodnom obohatení je preto dôležité zistiť, kedy k obohateniu došlo z objektívneho hľadiska, a v tom čase preukázať úmysel veriteľa, resp. jeho zavinenie, aby bolo možné jednoznačne posúdiť, či je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú premlčaciu dobu. Z uvedeného teda zákonite vyplýva, že v prvom rade je potrebné správne právne posúdiť, z akého dôvodu došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 ods. 2 OZ. Iná situácia nastáva napr. pri bezdôvodnom obohatení bez právneho dôvodu, ako pri bezdôvodnom obohatení z neplatného právneho úkonu, z časového hľadiska, kedy k obohateniu reálne došlo. Odvolací súd v závere zdôraznil, že v prípade, ak nebankový subjekt (veriteľ) koná nekorektne a neuvedie do úverovej zmluvy všetky zákonom predpísané údaje, je toto jeho konanie zo zákona sankcionované tým, že zmluva sa stáva bezúročnou a bezpoplatkovou. To v podstate znamená, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť veriteľovi len samotnú istinu úveru (pôžičky). Táto skutočnosť má preto za následok automatickú neplatnosť tých častí zmluvy, ktoré sa týkajú práve odplaty a úrokov za poskytnutý úver. Je preto dôležité správne posúdiť, či je zmluva platná s výnimkou časti úrokov o odplate alebo má

ešte také (iné) vady, že je ako celok neudržateľná, a preto v celosti neplatná. Uvedené má tiež dopad na posúdenie, z akého dôvodu bezdôvodné obohatenie vzniklo, čo následne determinuje tak okamih bezdôvodného obohatenia (kedy k obohateniu došlo), ako aj začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia (viď. uznesenie NS SR sp.zn. 1Cdo/238/2017).

6. Na nariadenom pojednávaní sa nezúčastnil právny zástupca žalovaného, pričom v rámci elektronického podania, ktorým súdu ospravedlňoval svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní uviedol, že naďalej v celom rozsahu považuje žalobu za nedôvodnú a nepodloženú a navrhuje ju v celom rozsahu zamietnuť.

7. Právny zástupca žalobcu rovnako tak právny zástupca žalovaného neuviedli súdu ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

8. Súd vykonal dokazovanie a to listinami, predloženými stranami sporu: žalobou, doručenu súdu dňa 23.5.2018, Úverovou zmluvou na č.l. 9 zo dňa 22.2.2012, Rozhodcovskou zmluvou zo dňa 22.2.2012, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere na č.l. 11, predsporovou výzvou zo dňa 9.1.2017, výpismi z účtu v SLS na č.l. 17 - 23, oznámením o ukončení úverovej zmluvy zo dňa 13.10.2017, splátkovým kalendárom na č.l. 25 - 26, platobným rozkazom spis. zn. 11Csp/103/2018 - 29 zo dňa 29.5.2018, odporom, doručeným súdu 15.6.2018, uznesením tunajšieho súdu č.k. 11Csp/103/2018 - 52 zo dňa 10.7.2018 a ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z úverovej zmluvy číslo: XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.02.2012 súd zistil, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový úver v celkovej výške 5000 eur, pričom žalobca sa tento zaviazal pravidelne splácať 60timi mesačnými splátkami vo výške 138,38 eur. V zmluve bola uvedená priemerná hodnota RPMN vo výške 18,77%, RPMN od 24%-25% (pričom presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, s tým, že Klient súhlasil, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi pri poskytnutí úveru.), poplatok za vedenie účtu 1,99 eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom 8302,80 eur a ročná úroková sadzba 21,50%. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru.

10. Súd takto zistený skutkový stav posúdil podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

11. Podľa ust. § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

14. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

15. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa ust. § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa ust. § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa ust. § 451 ods. 1,2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa ust. § 107 ods. 1 až 3 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietať.

20. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa ust. § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa ust. § 2 písm. g), h) i) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom; ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

23. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru

alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

25. Podľa ust. § 9 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

26. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa ustanovenia § 150 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

28. Podľa ustanovenia § 151 ods. 1,2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania

alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

29. Podľa čl. 8 Civilného sporového poriadku, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

30. Podľa čl. 15 Civilného sporového poriadku, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

31. Na základe vykonaného dokazovania súd vzťah žalobcu a žalovaného posúdil ako občianskoprávny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca v danom zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá čerpala úver pre priamu osobnú spotrebu. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania je poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov, ktorú vykonáva od roku 2003. Túto skutočnosť nenamietal ani žalovaný v podanom odvolaní.

32. Predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré spočíva v zaplatení sumy 3290,86 eur.

33. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania sa súd prvého stupňa po vrátení veci odvolacím súdom opakovane zaoberal dôvodnosťou takto vznesenej námietky premlčania, ktorá by v prípade jej opodstatnenosti znamenala, že je oslabené právo žalobcu na vydanie predmetného plnenia z bezdôvodného obohatenia a dôvod na úplne alebo čiastočné zamietnutie žaloby

34. Súčasne však v zmysle právne záväzného stanoviska odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie rovnako tak zaoberal aj posúdením otázky, či poskytnutý spotrebiteľský úver je možné vyhodnotiť v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bezpoplatkov (bod 25 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu) a týmto spôsobom aj určiť o aké prípadné plnenia sa jednalo na strane žalovaného (či sa jednalo o plnenie z neplatného právneho úkonu alebo bez právneho dôvodu).

35. Súd prvého stupňa konajúc v zmysle záväzného stanoviska odvolacieho súdu vykonal dokazovanie a to predovšetkým opakovaným preskúmaním obsahových (zákonných) náležitostí úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a prijal záver, že v dôsledku absencie jednoznačného a určitého číselného vyjadrenia ročnej percentuálnej miery nákladov v čase podpisovania predmetnej úverovej zmluvy považuje súd prvého stupňa takto poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, pričom svoje právne posúdenie opiera o ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Keďže žalovaný ako dodávateľ v rámci tohto spotrebiteľského vzťahu neuviedol ročnú percentuálnu mieru nákladov konkrétnym číslom vyjadrujúcim jej mieru v percentuálnom vyjadrení ale namiesto toho v zmluve uviedol percentuálne rozpätie, súd prvého stupňa túto skutočnosť posúdil ako nesprávne uvedenú výšku RPMN. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ bol povinný v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. uhradiť žalovanému ako dodávateľovi len sumu zodpovedajúcu poskytnutému úveru bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Ak žalobca ako spotrebiteľ plnil, t.j. uhrádzal aj ďalšie platby tieto vykonával bez právneho dôvodu, keďže zákonným následkom nesprávneho uvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Keďže žalobca preukázateľne uhradil viac ako je suma poskytnutého úveru, t.j. 5000 eur podal žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia na sumu, ktorá bola ním uhradená a prevyšuje sumu poskytnutého úveru, t.j. sumu 3290,86 eur.

36. V rámci procesnej obrany žalovaný vzniesol námietku premlčania ohľadne platieb, ktoré prijal od žalobcu skôr ako dňa 23.05.2016 (t.j. dva roky od podania žaloby) a následne na nariadených pojednávaníach túto námietku premlčania už bližšie nešpecifikoval, teda za premlčaný považoval celý nárok žalobcu.

37. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

38. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Napríklad ak odo dňa, keď sa oprávnený dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, do uplatnenia práva na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynie čas uvedený v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a povinný v súdnom konaní vznesie námietku premlčania, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna desaťročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podobne je to aj v prípade, ak by ešte boli dané podmienky na plynutie subjektívnej premlčacej doby, ale by už uplynula objektívna premlčacia doba. Subjektívna premlčacia doba totiž môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže presiahnuť. Ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka určuje objektívnu premlčaciu dobu, po uplynutí ktorej sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vždy premlčí. Táto hranica je v trvaní troch rokov v prípade, že k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo neúmyselne (z nedbanlivosti) a desať rokov, ak bolo bezdôvodného obohatenie získané úmyselne. Pre začiatok plynutia 3-ročnej resp. 10-ročnej premlčacej doby je rozhodný deň, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia.

39. V rámci posudzovania dôvodnosti vznesenej námietky premlčania je súd prvého stupňa viazaný právnym záverom odvolacieho súdu, ktorý výslovne skonštatoval, že plnenia prijaté žalovaným od 16.06.2016 do 10.08.2017 premlčané nie sú. Uvedené vyplýva z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj ostatných súdov Slovenskej republiky, ktorá sa zhoduje v tom, že spotrebiteľ sa dozvie o tom, že mu vzniklo bezdôvodné obohatenie a kto sa na jeho úkor obohatil už dňom, keď zaplatí dodávateľovi sumy prevyšujúce istinu, na ktoré žalovaný nemá právo. Žalobca sumu poskytnutého úveru uhradil v poradí 37. mesačnou splátkou dňa 15.09.2015 (37x138,38 €). Od tohto okamihu žalobca ako spotrebiteľ v zmysle ustálenej judikatúry vedel, že mu vzniklo bezdôvodné obohatenie a kto sa na jeho úkor obohatil. Avšak vzhľadom na procesnú obranu žalovaného a vznesenú námietku premlčania z jeho strany súd priznal žalobcovi len nepremľčanú časť uplatňovaného záväzku, t.j. len sumu úhrad spadajúcich do lehoty subjektívnej premlčacej doby v trvaní dvoch rokov od podania žaloby späť, t.j. od 23.05.2018 do 23.05.2016. Z uvedeného vyplýva, že prvou nepremľchanou splátkou, ktorú žalobca žalovanému uhradil je splátka uhradená dňa 15.06.2016 a poslednou splátkou uhradená dňa 10.08.2017 t.j. celkovo žalobcovi patrí uhradená suma 2063,76 eur, čo vyplýva z pripojeného splátkového kalendára zmluvy. (č.l. 26)

40. Pokiaľ ide o skúmanie objektívnej premlčacej doby súd prvého stupňa nepovažoval za právne relevantné jej skúmanie a to z toho hľadiska, že v prejednávanej veci bolo dôležité práve posúdenie plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, keďže po jej uplynutí vzhľadom na vznesenú námietku premlčania premlčané právo nemožno oprávnenému priznať, a to aj za situácie, že by neuplynula objektívna premlčacia doba, a to už tak trojročná alebo desať ročná. Ak by aj súd vychádzal z 10-ročnej premlčacej doby, čo by vzhľadom na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/238/2017 nebolo správne, nič to nemení na tom, že v prípade uplynutia subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby nemožno už premlčané právo oprávnenému priznať a z hľadiska začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby nie je rozhodné, kedy sa spotrebiteľ dozvedel od svojho právneho zástupcu, že má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

41. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd po zohľadnení právne záväzného stanoviska odvolacieho súdu považuje žalobu žalobcu za čiastočne dôvodnú a preto uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 2063,76 eur. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a to z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného.

42. Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky bola k 09.02.2017 (deň kedy žalovaný už vedel, že sa bezdôvodne obohatil a žalovaný tento dátum nerozporoval) vo výške 0,00%.

45. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd preto žalobe žalobcu v časti vyhovel a zaviazal žalovaného, aby žalobcovi zaplatila sumu 2063,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od 09.02.2017 do zaplataenia. V prevyšujúcej časti istiny nad sumu vo výške 2063,17 eur s príslušenstvom súd žalobu zamietol.

46. O lehote na splnenie súd rozhodol v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP

47. Podľa ust. § 255 ods. 1,2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Súd poukazujúc na vyššie citované zákonné ustanovenia vo výroku tohto rozsudku rozhodol len o rozsahu nároku úspešného žalobcu na náhradu trov konania. Žalobca bol úspešný v rozsahu 29,92% (rozdiel úspešnosti žalobcu -62,71% a neúspešnosti žalobcu -37,29%). O konkrétnej výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením rozhodovať príslušný súdny úradník tunajšieho súdu.

51. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

52. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

53. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia súd prvého stupňa v tomto rozhodnutí rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania a to v tom zmysle, že žalobca bol úspešný v plnom rozsahu v rámci odvolacieho konania a preto mu v tomto rozsahu patrí aj náhrada trov konania. O konkrétnej výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením rozhodovať príslušný súdny úradník tunajšieho súdu.

54. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP) Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.(§ 358 CSP) Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov